

Lovtidende A

2010

Udgivet den 23. juli 2010

21. juli 2010.

Nr. 938.

Bekendtgørelse om indfrielse og nedskrivning af hybrid kernekapital¹⁾

I medfør af § 132, stk. 9, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 29. april 2010 som ændret ved lov nr. 579 af 1. juni 2010, fastsættes:

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på:

- 1) Pengeinstitutter.
- 2) Realkreditinstitutter.
- 3) Fondsmæglerselskaber.
- 4) Investeringsforvaltningsselskaber.

Stk. 2. Institutterne og selskaberne nævnt i stk. 1 benævnes i det følgende »virksomheder«

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Udstedelsens oprindelige rentegrundlag
Det oprindelige rentegrundlag er det rentegrundlag, som det er aftalt, at udstedelsen forrentes med fra udstedelsestidspunktet. Der anvendes løbetiden modsvarende tiden til renteforhøjelsen. Rentegrundlaget kan enten være fastforrentet eller variabelt forrentet.
- 2) Renteforhøjelsens rentegrundlag
Renteforhøjelsens rentegrundlag er det rentegrundlag, som det er aftalt, at udstedelsen forrentes med efter rentestigningen. Der anvendes løbetiden modsvarende tiden til renteforhøjelsen. Rentegrundlaget kan enten være fastforrentet eller variabelt forrentet.
- 3) Konverteringsraten
Det antal aktier, garantbeviser eller andelsbeviser, som en enhed hybrid kernekapital kan konverteres til.
- 4) Konverteringsraten på udstedelsestidspunktet
Det antal aktier, garantbeviser eller andelsbeviser, som værdien af en enhed hybrid kernekapital modsvarer på udstedelsestidspunktet.

Indfrielse af hybrid kernekapital på virksomhedens initiativ

§ 3. Virksomheden kan kun indfri hybrid kernekapital, hvis den har tilstrækkelig kapital efter indfrielsen og i en overskuelig tid derefter, så den finansielle og solvensmæssige situation forbliver betryggende.

Stk. 2. I vurderingen, jf. stk. 1, skal virksomheden inddrage, hvor meget og hvilken kvalitet af basiskapital som er nødvendig for tilstrækkeligt at dække de risici, som virksomheden er

eller kan blive eksponeret mod. Virksomheden skal i denne sammenhæng overveje sin likviditetsposition og indtjenings- evne.

§ 4. Hybrid kernekapital, som forfalder på et på forhånd fastsat tidspunkt, må alene indfries på udløbstidspunktet, hvis virksomhedens finansielle og solvensmæssige situation tillader dette.

§ 5. Virksomheden skal, så snart beslutningen om at indfri den hybride kernekapital er truffet, ansøge Finanstilsynet om tilladelse til indfrielse. Dette gælder også for hybrid kernekapital, som forfalder på et forudbestemt tidspunkt.

Stk. 2. Virksomheden skal med ansøgningen om indfrielse vedlægge følgende materiale:

- 1) En fyldestgørende forklaring på, hvorfor virksomheden ønsker at indfri den hybride kernekapital.
- 2) Solvensdata inklusive niveauet og sammensætningen af kernekapitalen før og efter indfrielsen samt en bekræftelse på, at virksomheden forsat vil opfylde de tilsynsmæssige krav fastsat i lovgivningen eller i medfør heraf efter indfrielsen. Den likviditetsmæssige situation samt en bekræftelse på, at virksomheden forsat vil opfylde de regulerings- og tilsynsmæssige krav efter indfrielsen.
- 3) Information om den forventede udvikling af de data givet i nr. 2 for mindst 3 år baseret på virksomhedens forretningsplan inklusiv den forventede udvikling i balancen og resultatopgørelsen.
- 4) En vurdering af de risici som virksomheden er eller kan blive eksponeret mod, og om niveauet af basiskapital sikrer, at disse risici er dækket, herunder en stress test af de væsentligste risici som viser potentielle tab i forskellige scenarier samt instituttets seneste solvensbehovsopgørelse.

Stk. 3. Hvis den hybride kernekapital skal erstattes af anden hybrid kernekapital, kan Finanstilsynet kræve, at virksomheden sandsynliggør, at dette er muligt. Virksomheden skal ligeledes oplyse om erstatningens betydning for indtjenings- evnen, herunder forventet pris og vilkår.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt til behandling af ansøgningen.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring (CRD II). (EU-Tidende 2009 nr. L 111, s. 97).

Stk. 5. Virksomheden kan efter aftale med Finanstilsynet undlade at indsende et fuldt sæt af oplysninger, hvis den hybride kapital allerede er blevet erstattet med kapital af samme eller bedre kvalitet.

§ 6. Finanstilsynet kan kræve, at virksomheden skal erstatte den indfrieede hybride kernekapital med kapital af samme eller bedre kvalitet, når indfrielsen sker inden for 5 år efter indbetaling, eller når erstatningen er nødvendig for, at den solvensmæssige og finansielle situation forbliver betryggende.

Incitament til indfrielse

§ 7. Incitament til indfrielse er vilkår og betingelser vedr. den hybride kernekapital, som kan give en forventning om, at indfrielse vil finde sted. En aftalt rentestigning, når der er en mulighed for indfrielse, er et eksempel på et incitament til indfrielse. En konvertering til aktier, garantikapital eller andelskapital på et på forhånd fastsat tidspunkt eller efter ønske fra ejeren af den hybride kernekapital, når der er en mulighed for indfrielse, er ligeledes et eksempel på et incitament til indfrielse.

Stk. 2. Vilkår og betingelser, der udgør incitament til indfrielse, er et incitament til indfrielse uanset, om muligheden for indfrielse og det specifikke karakteristika har samme forfaldstidspunkt.

Stk. 3. En pligt for udstederen eller ejeren til at konvertere den hybride kernekapital til aktier, garantikapital eller andelskapital som følge af finansielle eller solvensmæssige problemer er ikke et incitament til indfrielse.

Stk. 4. En mulighed for indfrielse udgør ikke i sig selv et incitament til indfrielse.

Stk. 5. Forekomsten af incitament til indfrielse bestemmes på udstedelsestidspunktet eller ved genforhandling af vilkår og betingelser. Hybrid kernekapital med incitament til indfrielse omdannes således ikke til hybrid kernekapital uden incitament til indfrielse, når incitamentet er bortfaldet som følge af udviklingen eller bortfaldet som følge af genforhandling.

§ 8. Rentestigninger er moderate, jf. § 132, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed, hvis de medfører en stigning i den oprindelige rente, som ikke er større end hverken

- 1) 100 basispunkter fratrukket swapspændet, eller
- 2) 50 pct. af det oprindelige kreditspænd fratrukket swapspændet.

Stk. 2. Swapspændet i stk. 1, nr. 1, fastsættes på udstedelsestidspunktet som forskellen mellem renteforhøjelsens rentegrundlag og udstedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 3. Kreditspændet i stk. 1, nr. 2, fastsættes på udstedelsestidspunktet som forskellen mellem udstedelsens oprindelige rente og det oprindelige rentegrundlag.

Stk. 4. Aftalen om hybrid kernekapital må ikke indeholde mere end én rentestigning i instrumentets levetid.

§ 9. En konvertering til aktier, garantikapital eller andelskapital på et på forhånd fastsat tidspunkt eller efter ønske fra ejeren af den hybride kernekapital er et moderat incitament til

indfrielse, hvis der i aftalen er en begrænsning på konverteringsraten, så den ikke kan udgøre mere end 150 procent af konverteringsraten på udstedelsestidspunktet.

Nedskrivning af hybrid kernekapital

§ 10. Aftalen om hybrid kernekapital skal ifølge § 132, stk. 1, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed indeholde en mulighed for, at virksomheden kan nedskrive den hybride kernekapital. Denne mulighed kan begrænses, jf. § 132, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Der kan fastsættes yderligere begrænsninger på nedskrivningsmuligheden, idet begrænsningerne dog ikke må forhindre en tilstrækkeligt tidlig og forsigtig nedskrivning, der kan sikre virksomhedens fortsatte levedygtighed. Nedskrivning af den hybride kernekapital som følge af § 132, stk. 1, nr. 11, i lov om finansiel virksomhed skal dog som minimum kunne ske både i tilfælde af, at virksomhedens basiskapital er lavere end solvensbehovet, og i tilfælde af, at kernekapitalprocenten efter fradrag, jf. § 131 i lov om finansiel virksomhed, er mindre end 5 pct

Stk. 2. Nedskrivning af hybrid kernekapital skal mindst kunne ske med samme procentsats, som aktiekapitalen nedskrives med.

Stk. 3. Nedskrivningen af den hybride kernekapital kan kombineres med en mulighed efterfølgende opskrivning. En efterfølgende opskrivning af hovedstolen må ikke ske igen før, at der er sikkerhed for virksomhedens fortsatte levedygtighed. Virksomhedens basiskapital skal være højere end solvensbehovet, og kernekapitalprocenten efter fradrag højere end 5 procent efter opskrivningen. Opskrivningen kan højst modsvare de tidligere foretagne nedskrivninger.

Stk. 4. Der må ikke stilles vilkår og betingelser i aftalen om hybrid kernekapital, der forlænger tiden for gennemførelse af nedskrivningen.

Stk. 5. Der må ikke foretages rentebetalinger på en del af den hybride kernekapital, mens denne del er nedskrevet. Disse betalinger annulleres og bortfalder permanent.

§ 11. Den hybride kernekapital må ikke være sikret eller dækket af en garanti fra udstederen eller en relateret enhed eller have andre arrangementer som juridisk eller økonomisk modgår nedskrivningen.

§ 12. De konkrete rammer for nedskrivning, jf. § 10, skal offentliggøres, så der sikres tilstrækkelig gennemsigtig for markedet. Dette kan fx ske i forbindelse med opfyldelsen af virksomhedens oplysningsforpligtigelser ifølge bilag 20 til bekendtgørelse om kapitaldækning.

Straffebestemmelser og ikrafttræden

§ 13. Overtrædelse af § 5, stk. 1, §§ 11 og 12 straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. august 2010.

Finanstilsynet, den 21. juli 2010

FLEMMING NYTOFT RASMUSSEN

/ Jens Østergaard